

הפסינה, זו שכינה הפתחתונה, שנאמר בה ותגל מרגלותיו ותשכיב, ותשב, שוכבת לעפר, וזהו וישכב וירדם. ולמה נפלת? משום שפרחה ממנה הרות, שהיא העמוד האמצעי ששםך אותה, והיא נפלת, ובאותו זמן נאמר בה איך ישבה בקד, ומגרם את פריקת שלה? משום שבטלו ישראל תורה ומזוה. באותו זמן שהוא יורדת בין הרוגלים, ישראל בגין לחיצים בין הרוגלים, והם במחלות ובਮכות, באותו זמן שהגורה בית הפתחות שם ישראל, והשכינה עפהם שהיא יוננה, מה כתוב בו? ויקרב אליו רב החובל, אותו שמחבל בקשר בית המחללה.

וזו, מי הוא רב החובל? אותו שנאמר בו אם חבל פחבל שלמת רעה, חבל בבית ראשון, פחבל בבית שני, וายה אמר ליה (יונה א) קום קרא אל אלהיך, דהא דינין קא אתין אל אלהיך, שהרי הדינים באים עליך ועל בגין. הרי בעלי החובות מתפנסים, שהם סובבים את הפסינה שלך, שהם הרוחות הרעות, הסתכל בזקיוןיך, באוטם איירם שמחעשים בתודה ובמצוות טובות, ויחירו את השכינה העליונה, שהיא תשובה, عليك, והיא הגנה عليك, שעלייך נאמר לנו בעיר קנו, זו ירושלים, על גוזליו ירחה, שהם ישראל, יפרש כנפיו עליהם, בשפט וימים טובים, ובגלה מארכיים בהם, ברוך אתה יהו"ה הפורס ספות שלום. ובזמן שפורשת כנפיך על ישראל, נאמר יקחתי ישאהו על אברתו, כמו שבארוהו ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל קרא אל אלהיך, שהיא שכינה עליונה, שהיא התשובה שלך, ושוב בה לרבותך שהיא הקדוש

ביה (רות ג) ותגל מרגלותיו ותשכיב, שכיבת לעפרה, ודא איהו (יונה א) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרחה מינה רוחא דאייה עמידא דאמצעיתא דסמייך לה, ואיהי נפלת, וביה הוא זמנא אtmpר בה (אייה א) איך ישבה בקד, ומאן גרים נחיתו דילה, בגין דבטילו ישראל אוריות ומצוה, בה הוא זמנא דאייה נחתת בין רגlin, ישראל בגין אינון מהודקין בין רגlin, ואינון במרעין במקתשיין, בה הוא זמנא דגופא בבי מרעין דאייה יוננה, מה כתיב ושכינתא עמהו זאייה יוננה, מה כתיב ביה (יונה א) ויקרב אליו רב החובל, והוא דחbill בשרא בבי מרעא.

יעוד מאן רב החובל בהוא דאתמר ביה (שמות כב כה) אם חבול תהבול שלמת רעה, חבול בבית ראשון, פחבול בבית שני, וายה אמר ליה (יונה א) רב דכל מנהיגי ספינה, ומה אמר ליה (יונה א) קום קרא אל אלהיך, דהא דינין קא אתין עלך ועל בגין, הא מאירי דחויבין מתקבנשין, דינין סחרין לספינה דילך דינון רוחין בישין, אסתבל בזקoon דילך, באליין אברים דמשידין באורייתא ובפקודין טבין, ויחיזרין שכינתא עלאה דאייה תיובטא עלך, ואיהי אגנית עלך, ועלה אמר דברים לב (אי) בנסר עיר קנו דא ירושלים, על גוזליו ירחה (שם) דאיןון ישראל, יירוש בנטפו עליהו בשפטא וימין טבין, ובגינה מברכין בהון (דף נ ע"ב) ברוך אתה יהו"ה הפורס ספת שלום, ובזמן דפרישת גראפה על ישראל אמר (דברים לב יא) יקחתו ישאהו על אברתו, כמה דאוקמו (שמות ט) ואשא אתכם על בנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל קרא אל אלהיך, שהיא שכינה עליונה, שהיא התשובה שלך, ושוב בה לרבותך שהיא הקדוש